

Uklarheder vedrørende ændringsforslag til konkurrenceloven (L 172) stillet i Erhvervsudvalgets betænkning

Landsforeningen har forgæves søgt at få belyst en række uklarheder vedrørende det ændringsforslag til konkurrenceloven, som er fremsat i Erhvervsudvalgets betænkning. Nogle af uklarhederne kan have vidtrækkende konsekvenser for den kommunale opgavevaretagelse.

1. Kommunale virksomhed, der ikke er omfattet af konkurrenceloven. (Udbudspligt for børnepasning og affaldsforbrænding?)

Kommunale in-house opgaver er ikke omfattet af konkurrenceloven. Det gælder både den gamle og nye konkurrencelov. Det fremgår imidlertid ikke klart af lovens tekst og bemærkningerne til § 2, om definitionen på in-house opgaver (selvudførte opgaver) også omfatter kommunale løsninger inden for områder som børnepasning, ældrepleje og miljøbeskyttelse, herunder bl.a. opgaver inden for affaldshåndtering, spildevand og vandforsyning.

Spørgsmål:

1.1. Griber den nye konkurrencelov ind i kommunalbestyrelsernes nuværende kompetence til frit at vælge at producere sådanne serviceydelser in-house?

1.2. Hvad gælder i den situation, at private virksomheder ønsker at udbyde serviceydelser inden for det pågældende område?

2. Det fremgår ikke klart hvad der menes med nødvendige konkurrencebegrænsninger. (Kommunale beslutninger ud fra helhedssyn eller kun ud fra konkurrencebetragtninger?)

Det fremgår af lovforslagets § 2, stk. 2, at kommunalbestyrelsen alene kan træffe beslutninger om konkurrencebegrænsninger, såfremt konkurrencebegrænsningen er nødvendig, for at kommunen kan opfylde de opgaver, den er pålagt.

Det er meget uklart, hvorledes dette skal forstås. I bemærkningerne til bestemmelsen står der på den ene side, at kommunen skal vælge den mindst konkurrenceforvridende løsning

ved udførelsen af en given erhvervsvirksomhed. På den anden side står der også, at nødvendigheden af en konkurrencebegrænsning afhænger af de hensyn eller mål, der ligger bagved den pågældende lovgivning.

Spørgsmål:

2.1. Skal kravet om, at en konkurrencebegrænsning er »nødvendig«, alene forstås som et krav om, at en kommunes beslutning af en konkurrencebegrænsning skal kunne begrundes som hensigtsmæssigt ud fra en helhedsvurdering?

– En fortolkning af »nødvendig« i retning af »strengt nødvendig« vil medføre, at hensyn til konkurrenceforhold vil kunne medføre ringere løsninger for kommunerne og borgerne.

2.2. Hvornår er konkurrencebegrænsning unødvendig?

2.3. Sikrer lovændringen, at andre samfundsmæssige hensyn end hensynet til konkurrencen kan inddrages i vurderingen af, om en konkurrencebegrænsning er nødvendig, eller skal kommunalbestyrelsens afgørelse alene træffes ud fra hensynet til konkurrencen?

CASE vedr. forbrændingsegnede affald

– *helhedssyn contra konkurrencehensyn* –

Kommunerne er pålagt at forbrænde alt forbrændingsegnede affald. Kommunerne sikrer gennem affaldsplanlægning, at der etableres tilstrækkelig forbrændingskapacitet. Når kommunerne gennem planlægningen har sikret sig adgang til den nødvendige kapacitet på et givet anlæg, anvises affaldet til dette anlæg. Anvisningen begrænser naturligvis konkurrencen.

Bekendtgørelsen foreskriver ikke kommunerne at anviser kun til ét anlæg. Miljøbeskyttelsesloven pålægger kommunerne at »forestå« affaldsbortskaffelsen, og lovens formål er bl.a. »at fremme genanvendelse og begrænse problemer i forbindelse med affaldsbortskaffelse«. På den anden side er muligheden for at anviser til kun et anlæg en forudsætning for at